

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΤΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ",
ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3, ΑΘΗΝΑ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ταχτικοί συντάκτες: Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διαχειριστής: Η ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ",

Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει
να διευθύνονται:

«ΕΤΑΙΡΙΑΝ «ΤΥΠΟΣ» Σοφοκλέους 3, ΑΘΗΝΑΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για την Ελλάδα	δρ. 20	το χρόνο.
	» 10	το εξάμηνο.
	» 5	το τρίμηνο.
Για την Αγγλία και Αίγυπτο	£ 1	το χρόνο
	£ 0,10	το εξάμηνο
	\$ 5	το χρόνο
	\$ 3	το εξάμηνο

Και για τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΛΕΓΧΤΕ και πάρτε. 'Ο «Ριζοσπάστης» της Πέμπτης, γράφοντας για την απεργία των εργατικών σωματείων της Πάτρας, παρατηρεί πως «οί εργάται είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν την απεργία, μη πτοούμενοι από τας κωμικάς απειλάς της ιδρυθείσης 'Ομοσπονδίας των αστών». Της ιδίας ήμερομηνίας η «Ακρόπολις» μᾶς πληροφορεί πως «η εκραγείσα απεργία εκμηδενίζεται, λόγω των συσσωματωθεισών (πώ, πώ! μακαρόνι, Θε μου!) αστικών τάξεων». Τι να πιστεύουμε από τα δυό; Ένα μονάχα ξέρουμε κι αυτό πιστεύουμε, πως δηλ. η «Ακρόπολις» είναι αστική εφημερίδα.

ΜΕ ΗΝΤΙΝΑ γλώσσα μιλάτε και γράφετε: Μια κυρία από τη Λειβαδιά, πού, κατά σύσταση φιλενάδας της, της είχαμε στείλει ένα φύλλο του «Νουμά» δοκιμαστικώς, μᾶς τὸ γύρισε, με την αθάνατη αυτή σημείωση: «Επειδή διδάχθημεν την καθαρεύουσαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ὄχι με ΗΝΤΙΝΑ ὡς μεῖς γράφετε ΑΙ, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ μᾶς ἀποστέλλετε ΑΙ τὸ φύλλον σας, διότι δὲν μᾶς χρειάζεται». Κι ὁμως θὰν τῆς χρειάζονταν πολὺ τῆς κυρίας αὐτῆς ὁ «Νουμάς», γιατί θὰν τὴ μάθαινε νὰ μὴ γράφει, ἂς εἶναι καὶ με ἡντινα γλώσσα διδάχτηκε, ἀσύνταχτα καὶ ἀνορθόγραφα.

ΕΧΟΥΜΕ χρέος ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ νὰ στείλουμε τὸ θερμὸ χαιρετισμὸ μας στὸ Γεν. Διοικητὴ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας κ. Ι. Ἡλιάκη γιὰ τὴν εὐγλωττὴ ἀπάντησιν πὺν δίνει στὴν τελευταία σταχυοφορία πὺν κήρυξε ὁ Τορκουεμπίδας Χατζηδάκης κατὰ τῆς Δημοτικῆς. Ἡ «Ἐθνικὴ Πολιτικὴ», τὸ ἐπίσημο ὄργανο τῆς Γεν. Διοικ. τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, εἰ-

ναι γραμμένη σκεδὸν, πέρα πέρα, στὴ Δημοτικὴ. Καί, σὰ λογαριάσουμε πὺς ἡ ὕλη τῆς «Ἐθνικῆς Πολιτικῆς» ἀποτελεῖται, κατὰ τὰ ἑννέα δέκατα, ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα, δὲν μπορούμε νὰ μὴ συχαροῦμε τὸν Τορκουεμπίδα γιὰ τοὺς... ἄγονους ἀγῶνες του.

ΚΑΙ λίγα... Κινέζικα, γιὰ δημοσιολογικὸν ἐπίκαιρον, τώρα πὺν ἀρχινήσανε μετὰ τὸ καλὸ οἱ Ἕσπες. Ὁ κ. Γ. Ε. Γεωργακόπουλος, μᾶς στέλνει ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο ἓνα σημαντικὸ γράμμα, πὺν λυπούμαστε γιὰτὶ δὲ μᾶς περισσεύει τόπος νὰ τὸ δημοσιεύσουμε ὁλόκληρον. Τὸ γράμμα εἶναι αὐτό:

«Σᾶς στέλνω κ' ἓνα κειμήλιον ἀρχαιολογικὸν πὺν, σκαλίζοντας κάποιον, τὸ βρήκα. Εἶναι ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4037 τοῦ 1858 διαταγῆ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν γιὰ τὸ νέο ὀνοματολόγιον πὺν ἔθηκε ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Φίλιππο Ἰωάννου, τὸ ὁποῖον μετὰ Β. Διάταγμα ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος» διατάζει νὰ «β λ η θ ἦ εἰς ἐνέργειαν».

«Πρὸς ἀπάσας τὰς ναυτικὰς ἀρχάς,

«Συσταίνοντες εἰς τὴν μελέτην ὑμῶν τὸ συνημμένον Ναυτικὸν ὀνοματολόγιον... ἐγκριθὲν καὶ παραδεχθὲν (σικ) ἵνα β λ η θ ἦ εἰς ἐνέργειαν, παραγγέλλομεν νὰ μεταχειρίζεσθε τὸ ἐξῆς ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἐγγράφοις τοὺς ἐν αὐτῷ κατακεχωρισμένους ἑλληνικοὺς ὄρους, ἀντὶ τῶν κοινοδογματικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἄχρὶ τοῦδε ἐσφαλμένως εἰσαχθέντων ἑλληνικῶν. Οἱ Κυβερνήται τῶν πλοίων θέλουν προσπαθῆσαι μάλιστα νὰ εἰσάξωσι τὰς ἑλληνικὰς ταύτας ὀνομασίας, ἀπαιτοῦντες τὴν χρῆσιν τῶν ἀπὸ τῶν ἐπιτεταγμένων (σικ) αὐτοῖς ἀξιωματικῶν καὶ δοκίμων... Πεποιθότεν ὅτι ὅσωντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ θέλουν συγγελοῦνται προθύμως εἰς τὸ νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν δημόδιον καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τελευταίας τάξεις τῶν ναυτῶν».

Νὰ τῶρα καὶ ἓνα μικρὸν δεῦγμα ἀπὸ τὸ μουσικὸν αὐτὸ ὀνοματολόγιον:

Τὸ ποδόστημα, τὰ ἐγκοῦμα, αἱ σταυῖνες, αἱ δικρόαι, ὁ δίπλαξ, ἡ μεσοδμη, ἡ ἐπηγεκίς, ὁ φύλακς, οἱ εὐδῖαι, ἡ κάρδοπος, ἡ κέστρα, ἡ πλήμνη, ὁ καταχεῦς, ὁ πάκτων, ὁ στορεῦς, τὸ παρέμβυσμα, τὸ ἐξέλιπτον, ἡ ἴτυς, ὁ νίγλαρος, τὸ μύουρον, τὰ τέρθρια, ἡ κρεῖ (χοῖκος), τὰ ἀγγλῖατα (χοκέττες θινου), ἡ νασθοῖα (ἄβαρ'α), (πάστε ἀναπνοή), αἱ πατάνη καὶ οἱ κώθονες (κασθάνες καὶ κανάτια) ὁ ὄνεος (βίντσι), τὰ διαπήγματα, ὁ ἐπίδομος, ὁ ἀνὰδροςος, (γιατὶ ὄχι, γιὰ ὄναμα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ... πεοῖδροςος;) ἡ παυτήνη, ὁ ἐκφορος, ἡ μεσουοῖα τοῦ ἡμιόλου, ὁ ἴκας, τὸ νουῖαλστον (τροπῖλλον), ὁ πόκος τοῦ κοῦθου καὶ ἄλλα παρόμοια κτλ κτλ.

Ἀπὸ τότε πὺν αὐτὰ «β λ η θ ἦσαν εἰς ἐνέργειαν», περάσανε 62 χρόνια καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔγιναν «δημώδη», ὅπως ὥρισε τὸ Β. Διάταγμα, ἀλλὰ οὐτε οἱ ἀξιωματικοὶ καλὰ καλὰ τὰ καταλαβαίνουν. Τί λέτε; δὲν εἶναι πᾶς καιρὸς νὰ «β λ η θ ο ὦν»; Γιατὶ μὲ φανερὰ ὅτι ὁ Ἰπποκράτης, ὁ κρημνισμένος «ἐπιστολεῖς» τοῦ Μινδάρου, αὐτὸν ξαναγεννιότανε καὶ τᾶκουε, δὲ θαλογοῦσε νὰ ξαναπαῖ τὸ ἱστορικὸν ἀπορρίπτεται καὶ χρὴ δρᾶν...